

זוהר היומי

זוהר שמות – דף מ"ו ע"א

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דָאָמַר הַכָּתוּב, (שמות לב) לָךְ יָד כִּי שָׁחַת עֲמֹךְ סָרוּ מִהֶר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם. צִוִּיתָם כְּתִיב. וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, חֵד מִחֲמִשָּׁה הָיוּ. וְר' יוֹסִי אוֹמֵר חֲמִשָּׁה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֵד מִנֵּיהֶם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, וַחֲמִשִּׁים: אֶחָד מִחֲמִשִּׁים.

תרגום לעברית

וְעַל פִּי מֹשֶׁה קִבְּלוּ אוֹתָם, וְהִינּוּ מֵה שְׂאֵמֶר הַכָּתוּב לָךְ יָד כִּי שָׁחַת עֲמֹךְ סָרוּ מִהֶר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם. צִוִּיתָם כָּתוּב. וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֶחָד מִחֲמִשָּׁה הָיוּ. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, חֲמִשָּׁה מִיִּשְׂרָאֵל, וְאֶחָד מֵהֶם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, וַחֲמִשִּׁים - אֶחָד מִחֲמִשִּׁים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִין (בראשית נ"א ע"ב) דִּהְיוּ יוֹבֵלָא סְלִיק לֹון מִמִּצְרַיִם, בְּגִין כֹּךְ וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְאִי לָאוּ, לָא סְלִיקוּ, וְעַל דָּא אֲתַעֲכְבוּ חֲמִשִּׁין יוֹמִין לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא. וּמֵהֵוּא אֲתֵר נִפְקַת אוֹרֵייתָא, וְאֲתִיְהִיבַת, וְעַל דָּא וַחֲמִשִּׁים חֹסֶר. דְּבְּגִין דָּא עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. (שמות יג) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף

וגו'. אַמאי סליק גרמוי. אַלא, בגין דהנה רישא לנחתא לגלותא. ולא עוד, אלא דאיהו סימנא דגאולה הוה ליה ואומי להו לישראל על דא, הדיא הוא דכתיב כי השבע השביע את בני ישראל, והא אתמר.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, משום שאותו יוכל העלה אותם ממצרים, משום כך וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים, ואם לא - לא עלו, ולכן התעכבו חמשים יום לקבל תורה. ומאותו מקום יוצאת תורה ונתנה, ועל זה וחמשים חסר, שבגלל זה עלו בני ישראל מארץ מצרים. ויקח משה את עצמות יוסף וגו'. למה העלה עצמותיו? אלא משום שהיה ראש לרדת לגלות, ולא עוד, אלא שהוא סימן הגאולה היה לו, והשביע את ישראל על זה. זהו שכתוב כי השבע השביע את בני ישראל, והרי נתבאר.

טקסט הזוהר

זכא חולקא דמשה, דישראל הו עסקי למשאל ממונא ממצראי, ומשה הוה עסיק באומא דיוסף. ואית דאמרי ארונא בגילוס הוה, ובשמא קדישא סליק ליה, ועוד אמר משה, יוסף, הגיע זמן פורקנא דישראל, ואמר עלה שור. וסליק. ואית דאמרי, בין מלכי מצראי הוה, ומתמן סליק (ס"א ליה). ואית דאמרי, בגין דלא יעבדון ליה עבודה זרה, שוו בגילוס וסרח בת אשר חויאת ליה למשה. (שמות יג) וי' הולך לפניו יומם. רבי יוסי פתח, (תהלים כב) למנצח על אילת השחר מזמור לדוד. כמה חביבא אורייתא קמיה דקודשא בריך הוא, דכל מאן דאשתדל באורייתא, רחים הוא לעילא, רחים הוא לתתא, קודשא בריך הוא אצית ליה למלווי, לא שביק ליה ביהאי עלמא ולא שביק ליה בעלמא דאתי.

אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מֹשֶׁה, שִׁישְׁרָאֵל הָיוּ עוֹסְקִים לְבַקֵּשׁ מָמוֹן מִן הַמִּצָּרִים, וּמֹשֶׁה הָיָה עֹסוֹק בְּשִׁבּוּעַת יוֹסֵף. וַיֵּשׂ אֹמְרִים שֶׁהָאֲרוֹן הָיָה בְּנִילוֹס, וְהָעֵלָה אוֹתוֹ בַּשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. וְעוֹד אָמַר מֹשֶׁה: יוֹסֵף, הִגִּיעַ זְמַן גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר: עֲלֵה שׁוֹר. וְעֲלֵה. וַיֵּשׂ שְׂאוֹמְרִים שֶׁהָיָה בֵּין מַלְכֵי מִצְרַיִם, וּמֹשֶׁה הָעֵלָה (אוֹתוֹ). וַיֵּשׂ אֹמְרִים, כִּדִּי שְׁלֹא יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ עֲבוֹדָה זָרָה שָׁמוּ אוֹתוֹ בְּנִילוֹס, וְשָׂרַח בַּת אֲשֶׁר הָרָאתָה לְמֹשֶׁה. וְה' הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים כב) לְמִנְצָחַ עַל אֵילַת הַשָּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדָוִד. כִּמְהָ חֲכִיכָה הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵּל בַּתּוֹרָה, אֲהוּב הוּא לְמַעַלָּה וְאֲהוּב הוּא לְמַטָּה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁיב לְדַבְּרֵיו, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזהיר

וְאוֹרֵייתָא בְּעֵי לְמַלְעֵי בָּהּ בִּימָמָא וּבְלֵילֵיא, דְּכַתִּיב, (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה. וּכְתִיב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה וְגו'. תִּינַח בִּימָמָא, בְּלֵילֵיא אֲמַאי. בְּגִין דִּיהָא שְׂכִיחַ לְגַבֵּי שְׁמָא קִדִּישָׁא שְׁלִים. כִּמְהָ דְלִית יוֹמָם בְּלֵיא לֵילֵיא, וְלֹא אִיהוּ שְׁלִים, אֲלֵא דָא עִם דָּא, כִּךְ בְּעֵי אוֹרֵייתָא, לְאַשְׁתַּכְחָא עֲמִיהָ דְּבֵר נָשׁ יוֹמָא וּלֵילֵיא, לְמַהוּי שְׁלִימוּתָא לְגַבֵּי דְּבֵר נָשׁ יוֹמָם וּלְיָלָה.

תרגום לעברית

וּבַתּוֹרָה צָרִיךְ לַעֲסֹק בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, שֶׁכָּתוּב (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה. וּכְתוּב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה וְגו'. מֵיילָא בַּיּוֹם, אֲכַל לָמָּה בְּלֵילָה? כִּדִּי שִׁיחָהּ מְצוּי אֶל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שְׁלִים. כִּמוֹ שְׁאִין יוֹם בְּלֵי לַיְלָה, וְאִינוּ שְׁלִים אֲלֵא זֶה עִם זֶה, כִּךְ צָרִיךְ בַּתּוֹרָה לְהַמְצֵא עִם הָאָדָם יוֹם וּלְיָלָה, לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת לְאָדָם יוֹמָם וּלְיָלָה.

וְהָא אַתְמַר, דְּעִקְרָא דְלִילְיָא, מְפַלְגוּתָא וְאִילָּהּ. וְאַף עַל גַּב דְּפַלְגוּ קַדְמִיתָא בְּכָלְלָא דְלִילְיָא הוּא, אָבֵל בְּפַלְגוּת לִילְיָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, לְאַשְׁתַּעֲשָׂא עִם צְדִיקָא, וּכְדִין, בְּעֵי לִיה לְבַר נָשׁ לְמִיָּקָם, וּלְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא.

תרגום לעברית

וְהָרִי נֶאֱמַר שְׁעַר הַלֵּילָה מַחְצוֹת וְאִילָּהּ, וְאַף עַל גַּב שְׁמַחְצִית הָרָאוּנוּהָ בְּכָלְל הַלֵּילָה הִיא, אָבֵל בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה נִכְנָס הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַן עֵדֶן לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם הַצְּדִיקִים, וְאִזְּ צָרִיךְ לְאָדָם לְקוֹם וּלְעֹסֵק בַּתוֹרָה.

טקסט הזוהר

וְהָא אַתְמַר, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל צְדִיקָא דְּבִגְנִיתָא דְּעֵדֶן, כְּלָהוּ צִיּוֹתֵין לְקָלִיָּה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׁמִיעֲנִי, וְהָא אוּקְמוּהָ, הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי מְשַׁבַּחַת לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּשִׁבְחָא דְּאוּרִיתָא, בְּלִילְיָא. וְכָאָה חוֹלְקִיָּה, מֵאַן דְּאַשְׁתַּתַּף בְּהִדָּה, לְשִׁבְחָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּשִׁבְחָא דְּאוּרִיתָא.

תרגום לעברית

וְהָרִי נֶאֱמַר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּגֵן עֵדֶן, כָּלָם מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלוֹ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (שִׁיר ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׁמִיעֲנִי. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁמְשַׁבַּחַת אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְחַת הַתוֹרָה בְּלִילְיָהּ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שֶׁמְשַׁתַּתַּף עִמָּה לְשִׁבְחָתָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְחַת הַתוֹרָה.

טקסט הזוהר

וְכַד אֶתִּי צִפְרָא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתִּיא וּמַשְׁתַּעֲשָׂא בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאוֹשִׁיט לָהּ לְגַבְהָ שְׂרָבִיטָא דְּחֶסֶד, וְלֹא עָלָה בְּלַחוּדָהָ, אֶלָּא עָלָה, וְעַל אֵינוֹן דְּמַשְׁתַּתַּפִּין בְּהִדָּה, וְהָא אַתְמַר דְּכְתִיב, (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֵא יְי' חֶסֶדּוֹ וּבְלִילְיָהּ וְגו'. וְעַל דָּא אֵילַת הַשַּׁחַר

וּכְשָׁפָא הַבְּקָר, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בָּאָה וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמוֹשִׁיט לָהּ שְׂרָבִיט
שֶׁל חֶסֶד, וְלֹא רַק עָלֶיהָ לְבַדָּה, אֲלָא עָלֶיהָ וְעַל אֱלֹו שְׁמִשְׁתַּתְּפִים עִמָּהּ, וְהָרִי נֶאֱמַר
שְׁכָתוֹב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוָה ה' חֶסְדּוֹ וּבִלְיָלָהּ וְגו'. וְעַל זֶה נִקְרָאת אֵילַת הַשַּׁחַר.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְּבָעִי לְאַתְנַהֲרָא צַפְרָא, אֲתַחֲשָׁךְ וְאַתְקַדַּר נְהוֹרָא, וְקַדְרוּתָא
אַשְׁתַּכַּח. כְּדִין אֲתַחֲבַרְתָּ אֲתָתָא בְּבַעְלָהּ, דְּתַנִּינוּ, אִשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעְלָהּ, לְמִשְׁתַּעֲי
בְּהִדְיָה, וְעֹאֲלַת לְהִיכְלִיָּה.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא שְׂרוּצָה לְהָאִיר הַבְּקָר, נְחָשָׁךְ, וְהָאוֹר נִהְיָה קוֹדֵר, וְקַדְרוּת
נִמְצָאת. אַז מִתְחַבֶּרֶת אִשָּׁה בְּבַעְלָהּ, שְׁשָׁנִינוּ, אִשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעְלָהּ לְדַבֵּר עִמּוֹ וְנִכְנָסֶת
לְהִיכְלוֹ.

לְבַתֵּר כַּד בָּעִי שְׁמַשָּׂא לְמִיעֵל, אֲתַנְהִיר וְאַתָּת לֵילִיָּא, וְנָטִיל לֵיָּהּ. כְּדִין כָּל תַּרְעִין
סְתִימִין, וְחִמְרִין נַעֲרִין, וְכָלְבִין נִבְחִין, כַּד אֲתַפְּלֵג לֵילִיָּא, שְׁאַרִי מְלָכָא (למקרי) לְמִיָּקָם,
וּמְטָרוֹנִיתָא לְזַמְרָא, וְאַתִּי מְלָכָא וְאַקִישׁ לְתַרְעָא דְּהִיכְלָא, וְאָמַר (שיר השירים ה) פֶּתַחִי
לִי אַחוֹתִי רַעֲיָתִי וְגו'. וְכְדִין מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּנִשְׁמַתָּהוֹן דְּצַדִּיקָא.

אַחַר כֵּךְ כְּשִׁרּוּצָה הַשֶּׁמֶשׁ לְהַכְנִס, מֵאִיר וּבָא הַלֵּילָהּ, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ. אַז כָּל הַשְּׁעָרִים
סְתוּמִים, וְחִמּוּרִים נוֹעֲרִים, וְכָלְבִים נוֹבְחִים. כְּשִׁנְחָצָה הַלֵּילָהּ מִתְחִיל הַמָּלְכָה [לקרא]
לְקוֹם וְהַגְבִּירָה לְזַמֵּר, וּבָא הַמָּלְכָה וּמְקִישׁ עַל שַׁעַר הַהִיכָל, וְאוֹמֵר פֶּתַחִי לִי אַחוֹתִי רַעֲיָתִי

וגו'. ואז משתעשע בנשמות הצדיקים.

טקסט הזוהר

זכאָה חולקיה דההוא, דאתער ההוא זמנא במלי דאורייתא, בגין דא, כל אינון דבני היכלא דמטרוניתא, כלוהו בעיין למיקם בההוא זמנא, לשבחא למלכא וכלוהו משבחן קמיה, ושבחא דסליק מהאי עלמא, דא דאיהו רחיק, (יתיר) דא ניהא ליה לקודשא בריה הוא מכלא.

תרגום לעברית

אשרי חלקו של אותו שמתעורר באותו זמן בדברי תורה. ולכן כל אותם בני היכל הגבירה, כלם צריכים לקום באותו זמן לשבח את המלך, וכלם משבחים לפניו. והשבח שעולה מהעולם הזה, זה שהוא רחוק, [יותר] זה נחת רוח לקדוש-ברוך-הוא מהכל.

טקסט הזוהר

כד אסתליק ליליא, ואתי צפרא, (נ'א ואיתחשיר) ואתקדר, כדין מלכא ומטרוניתא ברזא בחדוה, ויהיב לה מתנן, ולכל בני היכלה. זכאָה חולקיה מאן דאיהו במניינא.

תרגום לעברית

כשמסתלק הלילה וכא הבקר (ומחשיר) והתקדר, אז המלך והגבירה בסוד בחדוה, ונותן לה מתנות ולכל בני היכלה. אשרי חלקו של מי שהוא במנין.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

ויי' הולך לפנייהם יומם. קודשא בריה הוא, ובית דיניה.

וה' הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם - הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הֵינּוּ שֶׁשְּׁנֵינּוּ, שְׂכִינָה נּוֹסֶעַת בָּאֲבוֹת. הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם - זֶה אֲבָרָהֶם. בָּעֲמוּד עֲנָן - זֶה יִצְחָק. לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ - זֶה יַעֲקֹב, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ לְדֶרֶכּוֹ. וְלִילָה בָּעֲמוּד אֲשֶׁר לְהָאִיר לָהֶם - זֶה דָּוִד הַמֶּלֶךְ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.